

Motion till riksdagen 2012/13: MJ285

av **Jan Lindholm (MP)**

Avskaffa licensjakt på varg

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa licensjakt på varg.

Tidigare behandling

Jag har sedan hösten 2004 skrivit motioner om hur konflikten mellan människa och varg kan mildras och samtliga förslag har avslagits. Utskottet har i sin motivering oftast hänvisat till pågående arbete eller pågående utredning. Det har gått åtta år sedan jag la mitt första förslag som då handlade om utplantering som senare blev regeringens politik trots att man avsåg mitt mer genomtänkta förslag. Naturligtvis blev regeringens modell aldrig genomförd eftersom den inte var beredd på ett grundligt sätt (som med många andra av alliansregeringens förslag).

Mitt senaste förslag, som jag här upprepar, kommer förmodligen också det med tiden att bli regeringens politik, även om det skulle avslås även denna gång. Goda förslag måste därför upprepas många gånger.

Bakgrund

Sverige har kritiserats kraftfullt av EU för vårt sätt att hantera vargfrågan. Sverige skall självklart inte slaviskt följa de krav som ställs från EU utan kritiskt hävda svenska intressen. Samtidigt måste vi dock förhålla oss konstruktivt till den kritik Sverige fått och fortlöpande får för vårt sätt att hantera vargfrågan.

Regeringen gjorde en uppgörelse med jägarna om licensjakt på varg som en del i det man kallar ”förvaltning”. Motivet till licensjakten var i huvudsak

Fel! Okänt namn på

att regeringen eftersträvade en bra relation till jägarkåren. Några sakargument till varför licensjakt skulle kunna bidra till en bättre vargstam presenterades aldrig.

Licensjakten har i praktiken inneburit att de vargar som under den tid jakt är tillåten först råkar hamna inom skotthåll fälls. Någon hänsyn till flockstruktur eller det enskilda djurets betydelse för stammen eller dess betydelse som problemskapare för människor har man inte tid att ta vid skottögonblicket. Det konkreta resultatet av licensjakten har därför blivit att det är svårare att ta beslut om skyddsjakt, dels på grund av att den slumpartade licensjakten gör stammens utveckling svårbedömd, dels därför att den decimering av stammen som licensjakten innebär gör besluten om skyddsjakt svårare att ta.

När licensjakten redan decimerat en flock så är det svårt att ta beslut om skyddsjakt på något av de kvarvarande djuren eftersom argumenten för bevarandet av den genetiska varianten blir starkare när gruppen minskats. Även gruppens förmåga att fungera socialt väger då tyngre än om inget djur hade dödats under licensjakten.

Förekomsten av licensjakt minskar därför påtagligt möjligheten att besluta om skyddsjakt. Det djur som utgör källan till problem kan då vara så viktigt att man tvingas avstå från skyddsjakt även om problemen är mycket stora med ett visst djur. Konkret innebär det att skyddsjakt inte kan tillämpas i den utsträckning som annars vore möjligt.

En fungerande förvaltning av vargstammen måste utformas så att den kan ske utan att berörd befolkning uppfattar den som ansvarslös gentemot sina livsbetingelser. Redan 2004 under min första motionstid som ledamot motionerade jag i denna fråga och aktualiserade då metoder för att lösa denna konflikt. Olovlig jakt blir tyvärr konsekvensen om vargen uppfattas som ett för stort problem. Att då använda det utrymme som finns för jakt till ett slumpmässigt beskattande av stammen kan inte vara konstruktivt och det kan definitivt inte betraktas som en förvaltningsåtgärd. Tvärtom bör all beskattning ske i form av skyddsjakt så att varje djur som skjuts, så långt möjligt, är rätt djur sett såväl ur skyddsperspektiv som ur ett förvaltningsperspektiv vad gäller stammens sociala och genetiska utveckling.

Jag har noterat att företrädare för det största regeringspartiet har signalerat en omsvängning och hoppas därför att mångårigt tjetande i denna fråga skall ge resultat så att vi slipper vara med om fler licensjakter på varg. Riksdagen bör därför ge regeringen till känna som sin uppfattning att licensjakt på varg bör avskaffas.

Stockholm den 2 oktober 2012

Jan Lindholm (MP)